

Sygn. akt IV KO 108/20

POSTANOWIENIE

Dnia 26 listopada 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 26 listopada 2020 r.,
sprawy wniosku **E. M.**

skazanej z art. 156 § 3 k.k. i inne

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem
Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 30 września 2003 r., sygn. II AKa (...),

zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w T.

z dnia 18 marca 2003 r., sygn. akt II K (...)

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

postanowił

**odmówić przyjęcia wniosku E. M. wobec jego oczywistej
bezzasadności.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 24 września 2020 r. (data wpływu 30 września 2020 r.) E. M. wniosła o wznowienie postępowań w kilku sprawach karnych z jej udziałem, w tym postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w T. z dnia 18 marca 2003 r., sygn. II K (...). Wyrok, zaskarżony przez obrońcę oskarżonej, został zmieniony wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 30 września 2003 r., sygn. II AKa (...). Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 14 maja 2004 r., sygn. IV KK 96/04, oddalił jako oczywiście bezzasadną kasację wniesioną przez obrońcę skazanej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. należało odmówić przyjęcia wniosku, bez wzywania skazanej do usunięcia jego braków formalnych i bez próby ich usunięcia poprzez wyznaczenie obrońcy z urzędu. Wymieniony na wstępie przepis nakazuje podjęcie takiej decyzji wtedy, gdy z treści wniosku niepochozącego od podmiotu fachowego wynika jego oczywista bezzasadność.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego jednoznacznie wskazuje się, że instytucja wznowienia postępowania należy do kręgu nadzwyczajnych środków zaskarżenia, których procesowe uruchomienie może nastąpić wyłącznie na podstawie przesłanek ściśle określonych w ustawie. Katalog okoliczności otwierających drogę do wystąpienia z inicjatywą wzruszenia prawomocnego rozstrzygnięcia zawierają przepisy art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k., art. 542 § 3 k.p.k. Zaznaczyć przy tym należy, że w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego i niektórych innych ustaw (Dz. U. 2013, poz. 1247) od dnia 1 lipca 2015 r. powstał obowiązek dokonywania kontroli wniosku o wznowienie postępowania – z punktu widzenia jego ewentualnej oczywistej bezzasadności. Ustawodawca w treści art. 545 § 3 k.p.k. określił, że sąd odmawia przyjęcia wniosku niepochozącego od prokuratora, obrońcy lub pełnomocnika, bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność. Decydująca jednak jest sama treść wniosku o wznowienie, która może być oczywiście bezzasadna z różnych powodów. Ta oczywista bezzasadność wynikać może z tego, że we wniosku wskazano podstawy wznowienia, które nie są przewidziane w ustawie albo z tego, że w ogóle nie wskazano żadnych podstaw wznowienia, ograniczając się do postulowania przeprowadzenia kolejnej kontroli odwoławczej (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2015 r., II KO 49/15, OSNKW 2016, z. 1, poz. 5).

Odnosząc powyższe uwagi do realiów rozpoznawanej sprawy stwierdzić należy, że pismo skazanej E. M. nie zawiera argumentacji, która pozwoliłaby na ustalenie, iż w sprawie miały miejsce okoliczności uzasadniające wznowienie postępowania ujęte w art. 540 § 1 – 3 k.p.k.

Wnosząc o wznowienie postępowania skazana powołuje się na okoliczności nie związane z merytorycznym rozpoznaniem sprawy. Odnosi się do faktu, że straciła syna, a także, że z uwagi na niewielką posturę nie byłaby w stanie zaatakować pokrzywdzoną K. O. , w dalszej kolejności E. M. wskazuje, że była wykorzystywana seksualnie przez policjanta. Wnioskodawczynie zupełnie przy tym pomija, że postępowanie wznowieniowe nie służy ponownej ocenie dowodów, które mają wykazać przeciwieństwo tego, co przyjęto w postępowaniu rozpoznawczym. Z tak w rzeczywistości umotywowanego wniosku skazanej wynika jego oczywista bezzasadność.

Nie dostrzegając także, aby zachodziły inne okoliczności, które mogłyby zadecydować o uwzględnieniu wniosku o wznowienie postępowania, Sąd Najwyższy uznał, że jest on bezzasadny w stopniu kwalifikowanym - oczywistym i w trybie art. 545 § 3 k.p.k. należało odmówić jego przyjęcia i orzec jak w sentencji.